

φρονα καὶ ὑπεσταλμένην ἐνδυμασίαν, ζητήσατε καλῶς, καὶ θὰ εὕρητε ἄκραν ταινίας, κόμβον λαιμοδέτου, ἄνθος ἀπαῶδον πρὸς τὸ σύνολον.

Εἰς τοιαύτην διάθεσιν ἀπαιτεῖται θεατρικὴ ἐπίδειξις καὶ ὀλίγον τι τὸ ἀλλόκοτον.

Ἡ ἐνδυμασία ὀκνηρὰ καὶ ῥαθυμοῦ γυναικὸς φέρει ὅλως ἰδιάζοντα τύπον ἀμελείας, ὅστις δὲν ἐλέγχει ἑλλειψιν κανονικότητος, ἀλλὰ τὴν περιφρόνησιν πάσης ἐνεργοῦ σκέψεως. Συχνάκις ἀγαπᾷ τὸν στολισμὸν καὶ δαπανᾷ πολλὰ χρήματα χάριν τῆς ἐνδυμασίας. Ματαίᾳ πολυτέλειᾳ! ἡ προσπάθεια εἶνε καταφανής· κατανοεῖ τις ὅτι τὸ χάριεν τοῦτο σύνολον, ἀρξάμενον μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, ἐπερατώθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κόπου καὶ σχεδὸν τυχαίως.

Ἐλλεῖπει εἰς ταύτην ἡ συνήθης θέλησις τοῦ νὰ ἐκκλινέ τὸ καλόν.

Ὑπάρχει τι ὅπερ νὰ καταδεικνύῃ ἀσφαλέστερον γυναικὰ ἀκανόνιστον ἐκτὸς τῆς γενικῆς θεᾶς τῆς ἐνδυμασίας τῆς; Ἀσυνάρτητος, ἀνώμαλος, πλημμελής, εἶναι ἡ πιστὴ εἰκὼν τοῦ συλλαβόντος αὐτὴν πνεύματος.

Ἐξετάσατε λεπτομερῶς καὶ πεφροντισμένως τὸν ἱματισμὸν τοῦτον ὅστις σὰς ἐγοήτευσεν διὰ τῆς πολυτελείας του καὶ τῆς φαινομενικῆς αὐτοῦ κομψότητος· ἡ ἐσθὴς εἶναι μεγαλοπρεπής, ἀλλὰ τὰ χειρόκτια ἀπώλεσαν τὰ κομβία των. Ὁ πῖλος ἐξέρχεται τοῦ ἐργαστηρίου τῆς μεγάλης κατασκευαστρίας, ἀλλ' ὁ βρογχιστὴρ εἶνε ἐφθαρμένος. Ἡ λινοστολή εἶνε ἀνάλογος, ἐτερόζυγος, ἀνεξασμένη, ὡραίας ποιότητος, ἀλλὰ φέρουσα τὴν ἀνεξίτηλον ἐκείνην σφραγίδα, ἣν οἱ ἀμελεῖς ἐπιθέτουσιν ἐπὶ παντὸς οὗ ποιοῦνται χρῆσιν.

Ἡ ἀκανόνιστος γυνὴ ἀγαπᾷ τὸν ψευδόχρυσον, τὰ πλαστὰ κοσμήματα, τοὺς ἐπιπροσθέτους ποδογύρους, τὰ ὑπερόρια σχήματα. Αὕτη περιβάλλεται ἐσθῆτα ἐξ ἑξαμίτου μετὰ προσποιητῶν πετραδίων, οὐχὶ χάριν οἰκονομίας ἀλλὰ διότι φθείρουσα ἀκαταπαύστως, οὐδέποτε ἔχει τι πρόχειρον καὶ διότι ἀναγκάζεται ἀείποτε νὰ ἀνακαινίζῃ τὰ ἀπολεσθέντα, κοιλωθέντα, φθαρέντα εἶδη, ἅπερ ἀφρόνως καταναλίσκει.

Λατρεῦει τοὺς κακοτέχνους λήρους οἵτινες παρέχουσιν εἰς τινὰς γυναῖκας τύπον τοσοῦτον κακόζηλον. Τὰ ἐνώτιά της εἰσὶν μικροὶ ἀνημμένοι φανοί· ὁ λοβίσκος της ὁμοιάζει πρὸς ὀγκῶδες κρεμαστὸν κλεῖθρον ὅπως κρατῇ κεκλεισμένην θύραν φυλακῆς· τὰ δακτυλιδία της ἔχουσιν ἀρτύματα, ἡ ζώνη της κοσμεῖται ὑπὸ πλῆθους ἀλύσεων συγκροτουσῶν πλῆθος πραγμάτων ἅπερ κροταλίζουσιν ἐνῷ αὕτη βαδίζει.

Τέλος, εἶνε τύπος, ὃν ὅλοι γινώσκουσι καὶ καθ' ὃ ἀπαντήσαντες αὐτὸν σχεδὸν παντοῦ· προστίθημι δ' ὅτι εἶνε τὸ μᾶλλον ἀντίθετον εἶδος εἰς τὴν διάκρισιν.

Ὅθεν θὰ ἐκφέρω ὡς ἀξίωμα ὅτι ἡ τάξις εἶναι τὸ σημεῖον περὶ τὸ ὁποῖον συμπλέκεται τὸ σύνολον τῶν ἰδιότητων τῶν ἀποτελουσῶν τὴν διάκρισιν.

Βεβαίως πᾶσαι αἱ κανονικαὶ γυναῖκες δὲν εἶνε καὶ διακεκριμέναι (καίτοι φρονῶ ὅτι δύνανται νὰ καταστῶσι

τοιαῦται) ἀλλ' ὅλαι αἱ διακεκριμέναι γυναῖκες κέκτληνται τὸν ὑψιστον βαθμόν, τὸν ζῆλον παντὸς τοῦ λεπτοῦ τοῦ πεφροντισμένου καὶ ἐναρμονίου.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

A. . . .

ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ

I

Ἐν τῶν ὡραιότερων κοσμημάτων τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος εἶνε καὶ τὸ βλέμμα. Τὸ βλέμμα εἶνε εἰκὼν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Εἶνε τὸ κάτοπρον, ἐν ᾧ κατοπτρίζονται αἱ ἐσωτερικαὶ παθήσεις τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας. Εἶνε τὸ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐμπεριέχονται αἱ διάφοροι τῆς ἐσωτερικῆς διαθέσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐντυπώσεις καὶ ἐμπνεύσεις. Εἶνε τὸ εὐγενέστερον τῶν αἰσθητηρίων τοῦ ἀνθρώπου, εἶνε τὸ λεπτοφυὲς καὶ ἀβρὸν ἄσμα τῆς ψυχῆς, εἶνε τὸ ὄργανον, δι' οὗ ἡ ψυχὴ συνδυάζεται μετὰ τοῦ κόσμου, εἶνε ὁ κρίκος, ὁ συνδέων τὴν φύσιν μετὰ τῆς ψυχῆς, τὴν ὕλην μετὰ τοῦ πνεύματος. Εἶνε τὸ μέσον δι' οὗ ὁ ἀνθρώπος συγκοινωνεῖ τοῖς ὁμοίοις αὐτῷ καὶ τῷ σύμπαντι.

II

Τὸ βλέμμα εἶνε ἰσχυρόν, ἰσχυρότερον ἴσως καὶ αὐτοῦ τοῦ σιδήρου. Ὁξύτερον καὶ αὐτῆς τῆς αἰχμῆς ἵπποτικοῦ ξίφους. Τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ τοῦτο ἅμα ἀναμνησθεὶς ὅτι δι' ἐν καὶ μόνον βλέμμα διακινδυνεύει τὰ πάντα, πολ- λάκις δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν αὐτοῦ;

III

Τὸ βλέμμα εἶνε τὸ μέσον, δι' οὗ διακρίνονται οἱ ἄνθρωποι ἀλλήλων. Καθιστώμεθα παντελῶς ἄγνωστοι καὶ τοῖς οἰκειοτάτοις ἡμῶν κρύπτοντες μόνον τοὺς ὀφθαλμούς. Οὐδὲν μαγεύει, οὐδὲν ἐλκύει, οὐδὲν δεσμεύει ἰσχυρότερον ὅσον τὸ βλέμμα. Οὐδὲν ἐξεικονίζει πιστότερον τὸν ἐσω ἀνθρώπον ὅσον τὸ βλέμμα. Ὁ ἐγωϊσμός, ἡ ἀγάπη, ἡ φιλία, ὁ ἔρω, τὸ μῖσος, ἡ ὀργή, ἡ δυσμένεια, ἡ εὐφύια, ἡ βλακεία, ἡ δολιότης, ἡ χαρά, ἡ λύπη, ἡ δυσαρέσκεια, ἡ εὐχαρίστησις, πᾶν ὅ,τι ἐν ἡμῖν συμβαίνει ἐξεικονίζεται πιστῶς καὶ αὐτοστιγμὴ ἐν τῷ βλέμματι.

IV

Ἡ ἀθωότης, ἡ εἰλικρίνεια, ἡ στοργὴ πιστότατα ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῷ βλέμματι καὶ διὰ τοῦ βλέμματος. Ἐπίσης τὸ βλέμμα ἀποκαλύπτει καὶ τὰς μυχίους τα- ραχάς, τὰ σφάλματα, τὰ ἐγκλήματα τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκ τοῦ βλέμματος ἀναγνωρίζεται ὁ ἐγκληματίας καὶ ὁ ἀθῶος.

V

Καίτοι κάτοπρον τὸ βλέμμα, κατορθοῦσιν ἐν τούτοις πολλοὶ καὶ διαφθεύουσιν αὐτό. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ βλέμμα πολλάκις ἀπατᾷ.

VI

Τὸ βλέμμα δεικνύει καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἰσχύν. Τὸ βλέμμα τοῦ τυράννου διαφέρει πολὺ ἀπὸ τοῦ δούλου. Ἐκεῖνο μὲν εἶνε θρασὺ καὶ δεσποτικόν, τοῦτο δὲ δειλὸν καὶ συνεσταλμένον. Ὅτε ὁ Κίμβρος στρατιώτης ὥρμησε

VII

Δι' ἐνὸς βλέμματος, γεννώμενοι, χαιρετίζομεν τὸν κόσμον, καὶ δι' ἐνός, τοῦ ὑστάτου, ἀποχαιρετίζομεν αὐτόν

I. B.

ΕΔΓΑΡ ΚΥΤΙΝΕ

("Ιδε σελ. 142).

κατὰ τοῦ ἐπτάκις ὑπατεύσαντος τῆς κοσμοκράτορος Ῥώμης Μαρίου διὰ νὰ φονεύσῃ αὐτόν, προγεγραμμένον, τοσοῦτον ἐφοβήθη ὑπὸ τοῦ κατ' αὐτοῦ ἐκτοξευθέντος βλέμματος τοῦ μεγάλου ἀντιπάλου τοῦ Σύλλα, ὥστε ἔρριψε χαμαὶ τὸ ξίφος καὶ γονυπετήσας ἐζήτησεν ἔλεον.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Αἱ ὠραῖαι ἡμέραι τοῦ φθινοπώρου ἐντὸς ὀλίγου μᾶς ἀποχαιρετώσιν, ὁ γηραιὸς Ὑμηττός θὰ ἐνδυθῇ τὴν λευκὴν στολὴν του καὶ ὁ βορρᾶς θὰ προσβάλῃ τὴν ὠραίαν φύσιν καὶ ὑπὸ τὸ ψῦχος τὰ ἄνθη θὰ ἐξηρανθῶσιν. Λυπηθῆτε, φιλανθροῖς δεσποινίδες, διὰ